

REDcert²

Zasady systemowe
dotyczące wytwarzania biomasy
w obszarze produkcji żywności

wersja 02

Wprowadzenie	3
1 System certyfikacji i definicje pojęć	3
2 Zakres zastosowania	7
3 Wymagania dotyczące wytwarzania zrównoważonej biomasy	9
3.1 Tereny o wysokiej bioróżnorodności (art. 17 (3) Dyrektywy).....	12
3.2 Grunty o wysokich naziemnych i podziemnych zasobach węgla (§ 17 (4) Dyrektywy)	12
3.3 Grunty, które w styczniu 2008 roku były torfowiskami (Art. 17 (5) Dyrektywy)	12
3.4 Wymagania dotyczące biopaliw / biopłynów pozyskiwanych z odpadów i pozostałości	12
3.5 Świadome ekologicznie wytwarzanie biomasy	12
3.5.1 Ochrona zasobów wód gruntowych	13
3.5.2 Używanie nawozów	13
3.5.3 Wykorzystywanie osadów	13
3.5.4 Kontakt ze środkami ochrony roślin i ich zastosowanie	13
3.5.5 Zintegrowana ochrona roślin	14
3.5.6 Zapobieganie erozji gleby.....	14
3.5.7 Utrzymanie substancji organicznej i struktury gleby.....	14
3.5.8 Ochrona wód i gospodarka wodna	14
3.5.9 Odpowiedzialność społeczna	14
3.5.10 Zarządzanie nawadnianiem.....	15
3.5.11 Korzystanie z materiału siewnego i sadzeniaków	15
3.5.12 Zastosowanie środków ochrony roślin.....	16
3.5.13 Gospodarowanie gruntami	17
3.5.14 Wykorzystanie źródeł i energii zorientowane na emisję gazów cieplarnianych (wydajność energetyczna)	17
3.5.15 Zarządzanie odpadami.....	18
3.5.16 Zarządzanie przedsiębiorstwem	19
4 Zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy	20
5 Zasady systemowe dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych	21
6 Zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej	22
7 System sankcji	28
8 Wazne dokumenty	29
9 Załącznik	30

Wprowadzenie

W celu zapewnienia trwałego i bezpiecznego zaopatrzenia w surowce pochodzące z gospodarki rolnej w ramach zrównoważonej uprawy różni światowi producenci żywności zainicjowali platformę Sustainable Agriculture Initiative Platform (SAI). Farm Sustainability Assessment (FSA) to jednolite kryteria oceny i raportowania zrównoważonej produkcji przez przedsiębiorstwa rolne. Kryteria te w dużym stopniu pokrywają się z aktualnie obowiązującym systemem certyfikacji REDcert. Dodatkowo ustalone zostały kolejne poziomy zrównoważonego rozwoju dla żywności pozyskiwanej z biomasy, co było spełnieniem oczekiwań ze strony gospodarki spożywczej. Dotyczą one przedsiębiorstw całego łańcucha produkcji, przetwórstwa, dostaw i sprzedaży. Każde przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją i dostawą biomasy przeznaczonej do wytwarzania żywności musi zobowiązać się do przestrzegania zaakceptowanych przez SAI wymagań systemowych REDcert².

Wymagania systemowe REDcert² poddano ocenie (analizie porównawczej) przeprowadzonej przez Sustainable Agriculture Initiative Platform i są one traktowane na równi z kryteriami FSA.

Niniejszy dokument informuje, jakie dodatkowe wymagania – bazując na sprawdzonym systemie REDcert – muszą spełnić producenci, sprzedawcy i przetwórcy biomasy przeznaczonej dla sektora spożywczego, żeby móc otrzymać certyfikację według systemu REDcert².

1 System certyfikacji i definicje pojęć

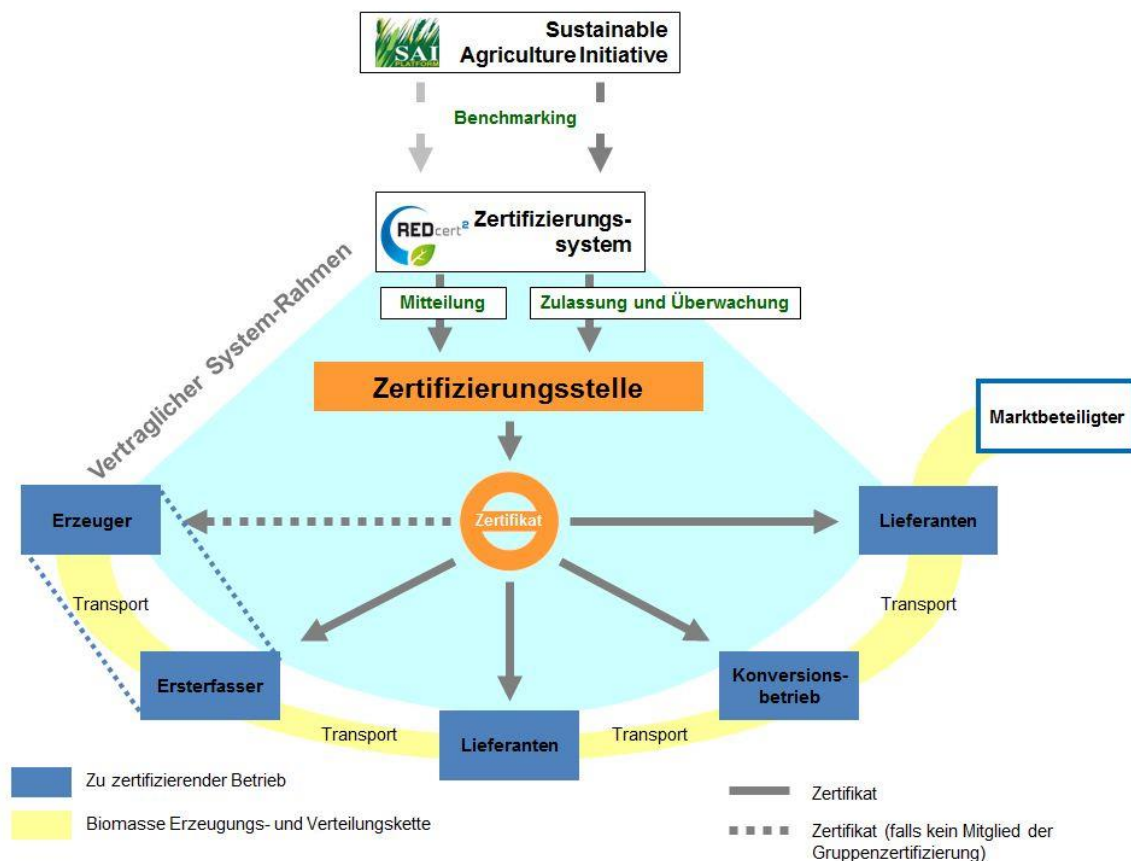
System REDcert²

REDcert² jest systemem certyfikacji przeznaczonym dla wytwarzania zrównoważonej biomasy w obszarze produkcji żywności z możliwością rozszerzenia na poziom przetwórstwa (konwersji) i dostawy / sprzedaży.

Biomasa

Wyrażenie „biomasa“ obejmuje wyłącznie produkty roślinne (surowce rolne) oraz wytworzone z nich produkty.

Poniższa ilustracja przedstawia strukturę i funkcję zasad systemowych REDcert²:

Łańcuch produkcji i dostaw biomasy w obszarze produkcji żywności obejmuje następujących uczestników:

Wytwórcy

Wytwórcy posiadają i użytkują grunty orne, na których uprawia się i zbiera biomasę stanowiącą surowiec do produkcji żywności. Są oni zobowiązani do dostarczenia szczegółowych informacji na temat rodzaju, miejsca i wielkości pól wykorzystywanych do wytwarzania zrównoważonej biomasy oraz – jeżeli ich to dotyczy – statusu przedsiębiorstwa pod kątem wymagań i standardów obowiązujących w ramach przepisów „Środowisko” w punkcie A nr 1-8 oraz w punkcie B nr 9 załącznika II d Rozporządzenia (WE) Nr. 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 roku (kryteria cross compliance). Ponadto w celu przeprowadzenia certyfikacji muszą zapewnić dostęp do wszystkich danych i wszelkich informacji mających związek z wytwarzaniem zrównoważonej biomasy i możliwością jej identyfikacji.

Nabywcy pierwotni

Nabywcy pierwotni otrzymują od wytwórców biomasę w celu jej odsprzedaży lub dalszego przetwarzania. Nabywca pierwotny będący tak zwaną „jednostką łącznikową” podlega obowiązkowi certyfikacji również wtedy, gdy na zlecenie nabywcy pierwotnego dostawa biomasy odbywa się z przedsiębiorstwa bezpośrednio do magazynu lub do instalacji konwersji.

Nabywcy pierwotni są podmiotami właściwymi do ustalenia pochodzenia, jakości i ilości otrzymanej zrównoważonej biomasy. Na nich spoczywa obowiązek utworzenia systemu sporządzania bilansu masy w celu ewidencjonowania wszystkich dostaw zrównoważonej biomasy. Raz w roku (w okresie 12-miesięcznym) jednostka certyfikująca przeprowadza u nabywcy pierwotnego inspekcję. W ramach corocznej certyfikacji kontroli losowej poddawane są również zakłady lub magazyny prowadzone przez nabywcę pierwotnego (na ten temat patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej.”) Tytułem potwierdzenia wypełnienia wymagań systemowych nabywca pierwotny otrzymuje certyfikat.

Jednostki łącznikowe

Jednostki łącznikowe to wymagające certyfikacji podmioty gospodarcze zlokalizowane na całej długości łańcucha produkcyjnego i dostawczego. Wśród nich rozróżnia się:

- nabywców pierwotnych
- wszelkiego rodzaju instalacje konwersji / instalacje przetwórcze takie jak olejarnie, cukrownie i inne.

Dostawcy

Różne podmioty gospodarcze zlokalizowane wzdłuż łańcucha produkcyjnego / dostawczego aż po przedsiębiorstwo zajmujące się przetwórstwem żywności biorą udział w sprzedaży lub składowaniu biomasy, lub też działają jako brokerzy. Tego typu podmioty gospodarcze traktowane są w ramach REDcert² jako „dostawcy.”

Dostawcy mogą dokonywać przeładunku zrównoważonej biomasy (magazynowanie, mieszanie) bez przekształcania biomasy. Ta definicja obejmuje również dostawców pośrednich / poziomych pośrednie, którzy nie dokonują „fizycznego” przeładunku biomasy.

Instalacja konwersji

Przekształcenie / konwersja biomasy odbywa się w olejarniach, młynach zbożowych, słodowniach, cukrowniach i w innych tego typu jednostkach. Jednostki te są zobowiązane do założenia systemu sporządzania bilansu biomasy, w którym zewidencjonowane zostaną wszystkie dostawy zrównoważonej biomasy przed konwersją oraz po konwersji.

Wszystkie przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw (grupy wytwórców) wymienionych tutaj jako przykład instalacji konwersji otrzymają certyfikat, który jest potwierdzeniem wypełnienia wymagań systemowych.

2 Zakres zastosowania

Co do zasady w obszarze produkcji żywności nie obowiązują wymagania dotyczące potencjału redukcji gazów cieplarnianych oraz odpowiednie procedury obliczeniowe dotyczące wytwarzania biomasy. Oznacza to, że w przeciwieństwie do ścieżki wykorzystania „biopaliwa“ dostawa biomasy nie musi posiadać oznaczeń wskazujących na aktualne wartości emisji gazów cieplarnianych lub na zdezagregowane wartości standardowe.

Poniższa tabela łączy ze sobą istotne elementy systemu REDcert-EU z wymaganiami systemu REDcert²:

REDcert-EU „zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu“, rozdział ...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
1 Wprowadzenie	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu; tytułem uzupełnienia patrz wprowadzenie do niniejszego dokumentu)	
2 Samoświadomość REDcert	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
3 Zakres zastosowania	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu; tytułem uzupełnienia patrz wprowadzenie do niniejszego dokumentu)	
4 Struktura organizacyjna REDcert	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
5 System certyfikacji REDcert	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu; z wyłączeniem wymagań dotyczących potencjału redukcji gazów cieplarnianych i procedury obliczeniowej (5.2))	Dyrektywa 2009/28/WE
5.1 Wymagania zrównoważonego rozwoju w zakresie uprawy i wytwarzania biomasy	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
5.2 Wymagania dotyczące potencjału redukcji gazów cieplarnianych i procedury obliczeniowej	✗ (nie ma zastosowania)	
5.3 Wymagania dotyczące możliwości identyfikacji i sporządzania bilansu masy oraz kompletności gwarancji pochodzenia biomasy.	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	

5.4 Wymagania dotyczące dokumentacji	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
5.5 Funkcja systemu	✓ (patrz wprowadzenie do niniejszego dokumentu)	
5.6 Rejestracja i certyfikacja	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
5.7 Inne systemy certyfikacji	✗ (aktualnie nie ma zastosowania)	
6 Środki przejrzystości i zapobieganie nadużyciom i oszustwom	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	
7 Obciążenie kosztami przedsiębiorstw będących uczestnikami systemu	✓ (patrz REDcert-EU zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu)	

3 Wymagania dotyczące wytwarzania zrównoważonej biomasy

Przeгляд dotyczący wymagań w zakresie wytwarzania zrównoważonej biomasy:

REDcert-EU „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy w obszarze produkcji żywności“; rozdział ...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
3.1 Tereny o wysokiej bioróżnorodności (art. 17 (3) Dyrektywy)	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	artykuł 17, ust 3 dyrektywy 2009/28/EG
3.2 Grunty o wysokich naziemnych i podziemnych zasobach węgla (§ 17 (4) Dyrektywy)	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	artykuł 17, ust 4 a), b) i c) dyrektywy 2009/28/EG
3.3 Grunty, które w styczniu 2008 roku były torfowiskami (art. 17 (5) Dyrektywy)	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	artykuł 17, ust. 5 dyrektywy 2009/28/WE
3.4 Wymagania dotyczące biopaliw / biopłynów pozyskiwanych z odpadów i pozostałości	☒	artykuł 17, ust 1 dyrektywy 2009/28/WE
3.5 Świadome ekologicznie wytwarzanie biomasy	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	
3.5.1 Ochrona zasobów wód gruntowych	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	lista I i II dyrektywy 80/68/EWG
3.5.2 Używanie nawozów	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	dyrektywa 91/676/EWG
3.5.3 Wykorzystanie osadów	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	artykuł 2 dyrektywy 86/278/EWG
3.5.4 Kontakt ze środkami ochrony roślin i ich zastosowanie	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	dyrektywa 2009/128/EG
3.5.5 Zintegrowana ochrona roślin	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw), tytułem uzupełnienia należy przestrzegać 3.5.12 używanie środków ochrony roślin)	dyrektywa 2009/128/EG
3.5.6 Zapobieganie erozji gleby	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)	rozporządzenie (WE) nr 73/2009
3.5.7 Utrzymanie substancji organicznej i struktury gleby	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw) tytułem uzupełnienia należy przestrzegać 3.5.13 gospodarowanie gruntami)	rozporządzenie (WE) nr 73/2009
3.5.8 Ochrona wód i gospodarka wodna	✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania	dyrektywa 2000/60/WE

<p>3.5.9 Odpowiedzialność społeczna</p> <p>[✓]</p> <p>[✗]</p> <p>[✓]</p> <p>[✓]</p> <p>[✗]</p> <p>[✗]</p> <p>[✗]</p>	<p>biomasy, biopłynów i biopaliw) tytułem uzupełnienia należy przestrzegać 3.5.10 zarządzanie nawadnianiem).</p> <p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw), tytułem uzupełnienia patrz też odpowiedzialność społeczna – 3.5.9. niniejszego dokumentu.</p> <p>3.5.10 zarządzanie nawadnianiem</p> <p>3.5.11 korzystanie z materiału siewnego i sadzeniaków</p> <p>3.5.12 korzystanie ze środków ochrony roślin</p> <p>3.5.13 gospodarowanie gruntami</p> <p>3.5.14 wykorzystanie źródeł i energii zorientowane na emisję gazów cieplarnianych</p> <p>3.5.15 zarządzanie odpadami</p> <p>3.5.16 zarządzanie przedsiębiorstwem</p>	<p>International Labour Organization (ILO)</p> <p>dyrektywa 2000/60/EG</p> <p>rozporządzenie (WE) nr 178/2002 dyrektywa 2009/128/EG</p> <p>rozporządzenie (WE) nr. 73/2009 dyrektywa 2009/28/WE i rozporządzenie (WE) nr. 1305/2013</p> <p>dyrektywa 2008/98/EG rozporządzenie (WE) nr 1307/2013</p>
<p>3.6. Dzień bilansowy</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>3.7 Wymagania dotyczące dokumentacji</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>3.8 Zgodność z kryteriami wymagań dyrektywy</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>4 Nabywcy pierwotni</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>5 Dostawcy</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>6 Jednostka łącznikowa / ostatnia jednostka łącznikowa</p>	<p>✓ (patrz REDcert-EU Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw)</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>
<p>6.2 Sporządzanie poświadczeń zrównoważonego rozwoju</p>	<p>[✗]</p>	<p>dyrektywa 2009/28/WE</p>

3.1 Tereny o wysokiej bioróżnorodności (art. 17 (3) Dyrektywy)

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.2 Grunty o wysokich naziemnych i podziemnych zasobach węgla (§ 17 (4) Dyrektywy)

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.3 Grunty, które w styczniu 2008 roku były torfowiskami (art. 17 (5) Dyrektywy)

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.4 Wymagania dotyczące biopaliw / biopłynów pozyskiwanych z odpadów i pozostałości

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5 Świadome ekologicznie wytwarzanie biomasy

We wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej wymagania cross compliance („przestrzeganie innych obowiązków“) odnoszą się do „podstawowych wymagań dotyczących zarządzania przedsiębiorstwem“, do standardów dotyczących utrzymania gruntów rolnych w „dobrym i ekologicznym stanie” oraz do regulacji w zakresie utrzymania trwałych użytków zielonych. Rozporządzenie (EU) nr 1306/2013 zawiera przepisy dotyczące regulacji cross compliance.

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 (system dopłat bezpośrednich) zrównoważona biomasa wytwarzana na terytorium Wspólnoty, jak i również biomasa wykorzystywana do produkcji biopaliw i biopłynów stosownie do dyrektywy 2009/28/WE (dyrektywa w sprawie

promowania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych) musi być wytwarzana w ramach wspólnej polityki rolnej. Wysokość wypłat uzależniona jest od stopnia realizacji wymogów cross compliance.

W przypadku wytwarzania biomasy bez korzystania z systemu dopłat bezpośrednich zrównoważona produkcja takiej biomasy wymaga dodatkowej weryfikacji pod kątem wypełniania podstawowych wymagań odnoszących się do zarządzania przedsiębiorstwem, standardów dotyczących utrzymania gruntów rolnych w dobrym ekologicznym stanie oraz wymagań wspólnej polityki rolnej.

Celem poruszonych niżej zagadnień jest wyjaśnienie przyczyn oraz udzielenie wskazówek dotyczących realizacji właściwych przepisów w praktyce. Tym samym zarówno dla wytwórców, jak i dla audytorów stanowią one pewnego rodzaju ramy orientacyjne pomocne przy ocenie zgodności z wymaganiami systemowymi REDcert², jednakże nie są one wyczerpujące.

3.5.1 Ochrona zasobów wód gruntowych

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.2 Używanie nawozów

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.3 Wykorzystanie odpadów

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.4 Kontakt ze środkami ochrony roślin i ich zastosowanie

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.5 Zintegrowana ochrona roślin

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.6 Zapobieganie erozji gleby

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.7 Utrzymanie substancji organicznej i struktury gleby

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.8 Ochrona wód i gospodarka wodna

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw.”

3.5.9 Odpowiedzialność społeczna

Patrz dokument REDcert „Zasady systemowe dotyczące wytwarzania biomasy, biopłynów i biopaliw“ oraz następujące kryterium:

Producenci są aktywnymi i zaangażowanymi członkami swojej gminy lub wspólnoty wiejskiej i przyczyniają się do jej rozwoju. Może to odbywać się na różne sposoby, na przykład przez:

- współpracę w radzie gminy dzięki zaangażowaniu w jej życie polityczne i/lub w życie jej kościoła,
- zaangażowanie w kulturę i/lub zaangażowanie w ochronę przyrody,
- członkostwo w miejscowej straży pożarnej, w miejscowych służbach ratunkowych itp.
- członkostwo i aktywny udział w klubach sportowych, strzeleckich itp.
- inne formy aktywności.

3.5.10 Zarządzanie nawadnianiem

Prawne oczekiwania dotyczące zarządzania nawadnianiem przez wytwórcę biomasy stanowią integralną część wymagań cross compliance. Ramy ustawowe tworzy w Niemczech na przykład ustawa o gospodarce wodnej, natomiast na płaszczyźnie europejskiej dyrektywa 2000/60/WE ustanawiająca ramy wspólnego działania w dziedzinie polityki wodnej (dyrektywa wodna).

Za pomocą planu korzystania z wody, który należy zredagować na piśmie i który będzie aktualizowany nie rzadziej niż raz w roku, nabywca:

- zoptymalizuje dostępność i zużycie wody (eliminując jej bezużyteczne wykorzystanie, dzięki współpracy użytkowników oraz poprzez dywersyfikację zasobów wodnych),
- uniknie zanieczyszczenia wody i powstawania ścieków.

3.5.11 Korzystanie z materiału siewnego i sadzeniaków

Nie tylko w ROZPORZĄDZENIU (WE) nr 178/2002, ale również w dyrektywach i innych rozporządzeniach pojawia się wymóg zapewnienia możliwości identyfikacji biomasy wytworzonej i przetworzonej na wszystkich etapach produkcji i dostawy środków żywnościowych i paszowych.

Dlatego też wytwórca biomasy zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji na temat zastosowanego przez niego materiału siewnego / wykorzystanych przez niego sadzeniaków, zawierających informacje dotyczące nazwy gatunku, sprzedającego, obszaru produkcyjnego, daty wysiewu / daty sadzenia, oraz dotyczące użytych ilości materiału siewnego i sadzeniaków w przeliczeniu na jednostkę powierzchni. Zobowiązany jest on uważać, żeby możliwe było stwierdzenie historii pochodzenia materiału siewnego/sadzeniaków aż po miejsce reprodukcji tego materiału. Wymóg ten występuje np. w odniesieniu do certyfikowanego materiału siewnego / certyfikowanych sadzeniaków. Wybierając odmianę materiału siewnego / sadzeniaków należy zasięgnąć informacji na temat np. odporności / tolerancji gatunkowej na typowe występujące / mające znaczenie dla gospodarki przedsiębiorstwa szkodniki i choroby, na temat wymagań glebowych i płodozmianowych, zapotrzebowania na wodę i nawozy, na temat oczekiwanych plonów, oddziaływania na sąsiadujące grunty rolne itp.

3.5.12 Zastosowanie środków ochrony roślin

Stosując środki ochrony roślin należy postępować zgodnie z kodeksem dobrej praktyki. Dla przykładu w Niemczech właściwe organy krajów związkowych mogą zarządzić działania niezbędne do wypełnienia tego wymogu. Wykroczenie przeciwko takiemu wymogowi może być zagrożone karą grzywny. Wymogi stosowania kodeksu dobrej praktyki w ochronie roślin co do zasady dotyczą wszystkich sposobów gospodarowania (np. konwencjonalna, zintegrowana i ekologiczna uprawa roli).

W ochronie roślin kodeks dobrej praktyki rozumiany jest jako łączny pakiet wymaganych określonych czynności obowiązujących podmioty realizujące działania związane z ochroną roślin.

Uwzględnia on zarówno wymagania stawiane społeczeństwu, jak i wymagania dotyczące ochrony konsumentów, jak i również informacje naukowe na temat higieny, stosowania środków ochrony roślin oraz ochrony określonych sąsiadujących gruntów. Szczególnego uwzględniania wymaga dokumentacja użycia środków ochrony roślin. Powyższe wymagane czynności stanowią uzupełnienie do już obowiązujących regulacji prawnych dotyczących między innymi dopuszczania środków ochrony roślin, weryfikacji sprzętu do ochrony roślin oraz świadectwa kwalifikacji.

DYREKTYWA 2009/128/WE ustanawia ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów. Załącznik III tejże dyrektywy

- wskazuje na działania zapobiegające rozprzestrzenianiu się szkodników oraz na podejmowanie decyzji, czy i kiedy należy zastosować środki ochrony roślin, oraz
- wymaga między innymi, żeby użyty środek ochrony roślin był możliwie najtrafniej dobrany do gatunku uprawy oraz żeby jego zastosowanie wiązało się z jak najmniejszym ryzykiem skutków ubocznych, a ponadto wymaga ograniczenia tego środka do niezbędnego minimum (zastosowanie strategii unikania uodpornienia się).

Zgodnie z przepisami prawa dotyczącymi ochrony upraw roślinnych (ustawa o ochronie roślin), ochronę roślin można stosować wyłącznie w oparciu o kodeks dobrej praktyki. W tym miejscu należy wspomnieć o zintegrowanej ochronie roślin, którą definiuje się jako kombinację procedur, podczas których po uwzględnieniu w pierwszej kolejności działań biologicznych, biotechnicznych, działań z zakresu hodowli i uprawy roślin użycie chemicznych środków ochrony roślin zostaje ograniczone do niezbędnego minimum.

3.5.13 Gospodarowanie gruntami

Zgodnie z ROZPORZĄDZENIEM (WE) nr 73/2009 wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, że wszelkie grunty rolne zostaną utrzymane w dobrym stanie rolniczym i ekologicznym. Załącznik III wskazuje na przykłady odpowiednich działań lub też na przykłady zastosowania odpowiednich maszyn pozwalających na zachowanie struktury gleby traktując je jako wymogi.

Wymogi te można zrealizować na przykład przez:

- unikanie intensywnego użytkowania gruntów (obsada zwierząt) / przejazd przez pola podczas wilgotnych lub mokrych warunków pogodowych,
- minimalizację intensywności użytkowania gruntów (obsada zwierząt) / przejazdy przez pola,
- korzystanie z opon niskociśnieniowych,
- unikanie „nadmiernego użytkowania pól jako dróg przejazdowych”.

W oparciu o załącznik III państwa członkowskie zobowiązane są do ustanowienia odpowiednich wymagań minimalnych na płaszczyźnie krajowej lub regionalnej. Dla przykładu w Niemczech w ustawie o ochronie przed szkodliwymi zmianami gleby oraz o rekultywacji (BBodSchG) w § 17 zatytułowanym „dobra praktyka w rolnictwie” sformułowane zostały zasady odnoszące się do zagospodarowania gleby. Te zasady służące zachowaniu gruntów rolniczych w dobrym rolniczym i ekologicznym stanie są uregulowane w rozporządzeniu w sprawie przestrzegania podstawowych wymagań i standardów w ramach przepisów prawa unijnego dotyczących dopłat rolniczych w myśl artykułu 93 przepisów cross compliance ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej.

3.5.14 Wykorzystanie źródeł i energii zorientowane na emisję gazów cieplarnianych

Zgodnie z DYREKTYWĄ 2009/28/WE (dyrektywa w sprawie promowania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych) kontrola zużycia energii w Europie oraz zwiększone korzystanie z energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, jak i również oszczędzanie energii oraz ulepszona wydajność energetyczna są istotnym elementem kompleksowych działań potrzebnych do obniżenia emisji gazów cieplarnianych oraz do przestrzegania protokołu z Kioto uzupełniającego Ramową Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz dalszych wspólnotowych i międzynarodowych zobowiązań do obniżania emisji gazów cieplarnianych po roku 2012. Czynniki te odgrywają również ważną rolę przy

wzmacnianiu możliwości rozwoju regionalnego, przede wszystkim na obszarach wiejskich i odległych. Głównym celem Wspólnoty Europejskiej jest poprawa wydajności energetycznej, to znaczy dążenie do osiągnięcia w roku 2020 wzrostu o 20%. Na państwach członkowskich spoczywa obowiązek znacznej poprawy wydajności energetycznej we wszystkich obszarach. ROZPORZĄDZENIE (UE) nr 1305/2013 zawiera ogólne postanowienia dotyczące wspierania rozwoju obszarów wiejskich przez Unię Europejską, finansowanego ze środków utworzonego Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Działania mające na celu ochronę klimatu powinny dotyczyć zarówno ograniczenia w rolnictwie i leśnictwie emisji pochodzących z kluczowych czynności takich jak hodowla zwierząt i używanie nawozów, jak i również na utrzymanie biotopu obniżającego zawartość dwutlenku węgla oraz na zwiększenie wiązania węgla podczas użytkowania gleby, podczas zmian sposobu użytkowania gruntów oraz w sektorze leśnym. Dąży się do tego, żeby cele polegające na rozwoju obszaru wiejskiego, przyczyniające się do strategii Europa 2020, były realizowane między innymi w następujących obszarach:

- Poprawa gospodarki wodnej, wliczając w to kontakt z nawozami i środkami do zwalczania szkodników.
- Zapobieganie erozji gleby i poprawa gospodarowania gruntami.
- Wzrost wydajności podczas wykorzystywania energii w rolnictwie.
- Redukcja pochodzących z rolnictwa emisji gazów cieplarnianych i amoniaku.
- Wspieranie gromadzenia się i łączenia węgla w rolnictwie i leśnictwie.

Realizacja wsparcia ze strony funduszu odbywa się na podstawie „programów rozwoju dla obszarów wiejskich”, które w Niemczech w każdym kraju związkowym są ustalane przy zachowaniu specyfiki danego regionu.

3.5.15 Zarządzanie odpadami

Do głównych dyrektyw w zakresie gospodarki odpadami zalicza się DYREKTYWĘ 2008/98/WE (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów). Definiuje ona istotne pojęcia związane z odpadami i ustala hierarchię gospodarki odpadami: a) unikanie, b) przygotowanie do ponownego wykorzystania, c) recykling, d) inne sposoby wykorzystania np. wykorzystanie do celów energetycznych, e) utylizacja. Uchwalenie niemieckiej ustawy o odpadach i recyklingu oznaczało w Niemczech przeniesienie wytycznych zawartych w DYREKTYWIE 2008/98/WE do prawa krajowego oraz uzupełnienie ich o rozporządzenia takie jak np. rozporządzenie w sprawie europejskiego katalogu odpadów, rozporządzenie w sprawie wykorzystania odpadów biologicznych na gruntach wykorzystywanych w rolnictwie,

leśnictwie i ogrodnictwie (rozporządzenie w sprawie odpadów biologicznych). W myśl artykułu 22 DYREKTYWY 2008/08/WE odpady biodegradowalne powinny być zbierane osobno i odpowiednio wykorzystywane. Z nich powstają komposty i pofermenty nadające się do użycia w rolnictwie. Większość pozostałości rolnych nie jest zaliczana do odpadów biodegradowalnych objętych osobną zbiórką, ponieważ nie jest usuwana jako odpady.

3.5.16 Zarządzanie przedsiębiorstwem

Wytyczne wspierające wspólną politykę rolną Wspólnoty Europejskiej zostały wydane dla zadań rynkowych i dopłat bezpośrednich oraz dla rozwoju obszarów wiejskich. Cele wspólnej polityki rolnej mają zarówno charakter ekonomiczny, jak i społeczny. Ponieważ nie jest możliwa jednoczesna równomierna realizacja ustalonych umownie celów, ustawodawca dysponuje znaczną swobodą działania mającą na celu realizację aktualnych priorytetów politycznych. Wytyczne wspólnej polityki rolnej zostały zredagowane w ROZPORZĄDZENIU (UE) nr 1305/2013 (rozwój obszarów wiejskich), ROZPORZĄDZENIU (UE) 1306/2013 (finansowanie i kontrola), ROZPORZĄDZENIU (UE) 1307/2013 (płatności bezpośrednie) oraz w ROZPORZĄDZENIU (UE) 1308/2013 (działania rynkowe). Na przykład Agenda 2000 i Greening dodatkowo wzmocniły takie tematy jak polityka dla obszarów wiejskich, wsparcie dla działań na rzecz środowiska i bezpieczeństwa żywności, cross compliance oraz modulacja przy wypłacie premii, obowiązkowa dywersyfikacja upraw, zachowanie trwałych użytków zielonych i użytkowanie gruntów w interesie dla środowiska.

Centralnym instrumentem wspierającym realizację wspólnych zagadnień UE dotyczących rozwoju obszarów wiejskich jest Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Producenci rolni, którzy podlegają wymaganiom cross compliance i składają wnioski o wsparcie finansowe (płatności bezpośrednie), muszą przestrzegać przepisów dotyczących ochrony środowiska i zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności i pasz, regulacji dotyczących ochrony gleby, prawa wodnego oraz „minimalnej pielęgnacji gruntów”. We wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej regulacja cross compliance obejmuje:

- podstawowe wymagania dotyczące zarządzania przedsiębiorstwem, pobrane łącznie z 13 europejskich aktów prawnych istotnych dla producentów rolnych (dyrektywy i rozporządzenia) w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności i pasz, znakowania i rejestrowania zwierząt, zwalczania zaraz zwierząt, zastosowania środków ochrony roślin oraz ochrony zwierząt.
- Standardy zachowania gruntów rolnych w dobrym rolniczym i ekologicznym stanie: tutaj zalicza się siedem standardów, które mają pomóc w redukcji erozji gleby,

zapobiegać usuwaniu elementów krajobrazu, zazielenić grunty, na których nie odbywa się proces wytwarzania, oraz chronić zasoby wodne.

Kontrolę nad przestrzeganiem powyższych zobowiązań sprawują właściwe organy (np. urzędy weterynaryjne, urzędy ochrony przyrody) lub punkty kasowe na miejscu na zasadzie prób losowych spośród beneficjentów płatności.

Planując długoterminowe zagospodarowanie wytwórca musi uwzględnić wpływ różnych czynników. Takimi czynnikami mogą być zmiany w polityce, zmiany rozporządzeń i wymagań rynkowych oraz sytuacja ekonomiczna przedsiębiorstwa (kapitał, budynki, technologie, kraj, zwierzęta). Planowane zarządzanie przedsiębiorstwem musi obejmować co najmniej takie obszary jak finanse, inwestycje, zbył, płodozmian (zastosowanie nawozów, środków ochrony roślin, maszyn itp.), nakład pracy (księgowość, przetwarzanie wniosków, doksztalcanie, doradztwo, kontrole, prace specjalne itp.).

Sporządzony przez wytwórcę w formie dokumentu i corocznie aktualizowany raport z zarządzania przedsiębiorstwem stanowi potwierdzenie wypełnienia przez niego spoczywających na nim wymagań.

Przedsiębiorstwa nieobjęte procedurą cross compliance muszą samodzielnie wykazać fakt wypełnienia powyższych wymagań cross compliance w ramach procedury certyfikacyjnej REDcert².

4 Zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy

Jeżeli w dokumencie „zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy“ mowa jest o „biopłynach / biopaliwach“, to zawsze implikuje to również pojęcie „zrównoważonej biomasy w obszarze produkcji żywności.”

REDcert-EU „Zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy“; rozdział...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
1 Wprowadzenie	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy)	
2 Zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy; odmiennie od tego patrz okres sporządzania bilansu masy w niniejszym dokumencie)	
3 Wymagania dotyczące dokumentacji	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy)	

Odmiennie od wymagań systemu REDcert-EU podmioty gospodarcze mogą w sposób dowolny definiować okres bilansu, po którego upływie bilans będzie dodatni (mniejsza ilość biomasy wydanej niż przyjętej) tak długo, jak długo okres ten nie przekracza 12 miesięcy. Sporządzony przez przedsiębiorstwo bilans masy zawsze musi odwzorowywać i wykazywać cechę „REDcert² – biomasa certyfikowana.

5 Zasady systemowe dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych

REDcert-EU „Zasady systemowe dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych“; rozdział...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
1 Wymagania dotyczące potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych	☒ (nie ma zastosowania)	
2 Zasady systemowe dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych	☒ (nie ma zastosowania)	

6 Zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej

Jeżeli w dokumencie zatytułowanym „Zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej” mowa jest o „biopłynach / biopaliwach,” to zasadniczo implikuje to również pojęcie „zrównoważonej biomasy w obszarze produkcji żywności.”

Udokumentowane wytyczne dotyczące kontroli neutralnej dotyczą zarówno realizacji wymagań określonych w dyrektywie 2009/28/WE w zakresie „biopłynów / biopaliw”, jak i również uzupełniające kryteria systemu REDcert², jeżeli system ten ma zastosowanie.

W systemie REDcert² nie przewidziano wystawiania zaświadczeń kontrolnych. Wystawia się wyłącznie „certyfikaty” będące poświadczeniami zgodności.

Podmioty gospodarcze zlokalizowane wzdłuż całego łańcucha biomasy, które chcą być poddane certyfikacji zgodnie z wymaganiami systemu REDcert², muszą zarejestrować się online na stronie internetowej REDcert. Przedsiębiorstwo, które ma być certyfikowane, jeszcze przed kontrolą musi dokładnie zapoznać się z wymaganiami systemu REDcert².

REDcert-EU „zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej” rozdział ...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
1 Systematyka kontroli	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.1 Rodzaje kontroli	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.2 Przebieg kontroli i czas trwania kontroli	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.3 Częstotliwość kontroli	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.4 Ocena wyników kontroli	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej) ; odmienne od powyższego należy przestrzegać oceny wyników kontroli	
1.5 Sprawozdawczość	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.6 Wydanie i cofnięcie certyfikatu	✓ (patrz REDcert-EU zasady	

1.7 Zakres kontroli	systemowe dotyczące kontroli neutralnej) tytułem uzupełnienia patrz dalsze postanowienia niniejszego dokumentu ✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
1.8 Zarządzanie ryzykiem	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
2 Certyfikacja grupowa	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
3 Wymagania i zadania dla jednostek certyfikujących	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej)	
4 Wymagania dotyczące kontrolerów redcert	✓ (patrz REDcert-EU zasady systemowe dotyczące kontroli neutralnej) tytułem uzupełnienia patrz dalsze postanowienia niniejszego dokumentu)	

W kwestiach dotyczących nadania certyfikatu należy korzystać z formularzy i wzorów przygotowanych przez REDcert. Można dokonywać w nich zmian co do formy i/lub języka, jednakże nie wolno wprowadzać żadnych zmian dotyczących treści. O zmianach wprowadzonych do formularzy lub wzorów należy poinformować REDcert. W przypadku przetłumaczonych wersji certyfikatu należy umieścić na nich wzmiankę, że jest to tłumaczenie bez mocy prawnej.

Kontrolerzy prowadzący kontrole w oparciu o wymagania REDcert² muszą posiadać obszerną wiedzę. We wszystkich krajach członkowskich regulacja cross compliance obejmuje tak zwane „podstawowe wymagania dotyczące zarządzania przedsiębiorstwem”, standardy dotyczące zachowania gruntów rolnych w „dobrym rolniczym i ekologicznym stanie” oraz regulacje dotyczące zachowania trwałych użytków zielonych.¹ Kontrolerzy REDcert² powinni potrafić wykazać swoją wiedzę² przede wszystkim ugruntowaną wiedzę w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności i pasz, zastosowania środków ochrony roślin z głównymi przedmiotami takimi jak woda, gleba, bioróżnorodność i krajobraz. Podstawą posiadania takiej wiedzy może być przykładowo wykształcenie rolnicze lub wykonywanie zadań ukierunkowanych na produkcję roślin.

Podczas prowadzenia księgowości rolniczej przychody i koszty uzyskania przychodów nie są księgowane w oparciu o datę wpływu pieniędzy, jak ma to miejsce w książce przychodów i rozchodów, lecz zgodnie z zasadą memoriałową zostaną one przypisane do tego roku gospodarczego, do którego należą z gospodarczego punktu widzenia. W przypadku przedsiębiorstw rolnych obowiązek prowadzenia księgowości ustalany jest w oparciu o wartości progowe obrotów. Warunkiem do przeprowadzenia oceny sprawozdania przedsiębiorstwa (sprawozdania finansowego) jest posiadanie ogólnego rozzeznania handlowego lub specjalnej wiedzy z zakresu księgowości rolniczej, co kontroler powinien wykazać.

Dla oceny stopnia realizacji REDcert² zgodnie z SAI obowiązują zasadniczo aktualne właściwe dla danego kraju opublikowane wyniki analizy porównawczej platformy SAI.³ Ocenę wymagań systemowych REDcert² w listach kontrolnych oraz odpowiednią liczę punktów przedstawia poniższa tabela:

Tabela 1: Możliwości oceny w systemie REDcert²

ocena	objaśnienie	liczba punktów
A	całkowita zgodność	20 punktów
B	prawie całkowita zgodność	15 punktów
C	jedynie częściowa realizacja wymagań systemowych	5 punktów
D	brak realizacji wymagań systemowych	0 punktów
brak	Wymagania systemowe nie mają zastosowania. (Wymagania ocenione jako „brak“ wymagają uzasadnienia w raporcie kontrolnym. Nie wszystkie kryteria można ocenić przy użyciu „brak.“	0 punktów

Na widocznym publicznie certyfikacie REDcert² nie widać zróżnicowanej prezentacji wyniku. Przedstawienie stopnia realizacji zgodnie z SAI (brązowy, srebrny, złoty) jest widoczne w chronionym obszarze bazy danych certyfikacyjnych REDcert wyłącznie dla zarejestrowanych użytkowników oraz po zatwierdzeniu ich prezentacji przez właściciela certyfikatu.

W zależności od uzyskanej liczby punktów lub od występujących ocen KO dokonuje się podziału na następujące grupy:

Bez odstępstw (100 %)

Nie stwierdzono żadnych wad. Całkowita realizacja wymagań REDcert w zakresie EU.

⇒ Certyfikat może być wydany:

- jednostkom łącznikowym
- na poziomie uprawy dla danego pożądanego stopnia realizacji SAI („brązowy“, „srebrny“, „złoty.“)

Niewielkie odstępstwa (75–99 %)

Niekompletna realizacja wymagań systemowych REDcert w zakresie EU, jednakże stwierdzone odstępstwa nie stanowią zagrożenia dla integralności systemu. Ustalone z jednostką kontrolną działania korygujące należy przeprowadzić w wyznaczonym terminie. Odpowiedzialny kontroler zaakceptował zaproponowane przez przedsiębiorstwo działania kontrolne oraz terminy ich realizacji.

⇒ Certyfikat może być wydany:

- jednostkom łącznikowym
- na poziomie uprawy stopień realizacji
 - osiąga poziom „brązowy“, jeżeli podstawy systemowe lub wymagania dodatkowe dla przedsiębiorstw nieobjętych cross compliance oraz normy odpowiedzialności społecznej są przestrzegane w całości. Powyższe dotyczy wyłącznie tych krajów zbenchmarkowanych przez SAI, których stopień realizacji odpowiada jedynie poziomowi brązowemu.
 - osiąga poziom „srebrny“, jeżeli podstawy systemowe lub wymagania dodatkowe dla przedsiębiorstw nieobjętych cross compliance oraz normy odpowiedzialności społecznej są przestrzegane w całości. Powyższe dotyczy wyłącznie tych krajów zbenchmarkowanych przez SAI, których stopień realizacji odpowiada jedynie poziomowi srebrnemu.
 - osiąga poziom „złoty“, jeżeli zasady systemowe lub wymagania dodatkowe dla przedsiębiorstw nieobjętych cross compliance oraz normy odpowiedzialności społecznej oraz wykazane w oparciu o SAI wymagania basic und advanced są przestrzegane w całości.

Zrealizowanie wymagań dotyczących podstaw systemowych lub wymagań dodatkowych dla przedsiębiorstw nieobjętych cross compliance oraz norm odpowiedzialności społecznej stanowi warunek uzyskania stopnia realizacji SAI na poziomie „złoty” lub „srebrny.” W przypadku niewypełnienia tych wymagań lub w przypadku niewypełnienia wymagań basic nie uzyskuje się „złotego” poziomu realizacji SAI, nawet jeżeli wymagania advanced zostały zrealizowane w całości.

Poważne odstępstwa (< 75 % i/lub oceny KO)

Stwierdzono poważne uchybienia przy realizacji wymagań systemu REDcert² lub wymagań określonych przez dany stopień realizacji SAI, co odpowiada wymaganiom SAI na poziomie „srebrnym” lub „złotym.” Brak gwarancji dla integralności systemu.

⇒ Bez certyfikatu. Obserwacja wykrytych uchybień i wdrożenie sankcji odbywa się zgodnie z systemem sankcji REDcert.

W przypadku stwierdzenia poważnych odstępstw jednostka certyfikująca jest zobowiązana:

- poinformować o tym fakcie REDcert w ciągu 24 godzin (przesyłając raport kontrolny do REDcert w formie elektronicznej)
- uzgodnić działania korygujące w porozumieniu z uczestnikiem systemu i ustalić odpowiedni termin, w którym przedsiębiorstwo zobowiązane jest wykazać zrealizowanie działań korygujących - z reguły przez ponowne sporządzenie opinii na miejscu (kontrola dodatkowa).

7 System sankcji

REDcert-EU „system sankcji“, rozdział...	REDcert ²	odniesienie do zakresu uregulowanego przepisami prawa
1 Wprowadzenie	✓ (patrz system sankcji REDcert-EU)	
2 Procedura	✓ (patrz system sankcji REDcert-EU)	
3 Obowiązki specjalne	✓ (patrz system sankcji REDcert-EU)	

Ważne dokumenty

Struktura dokumentów zasad systemowych REDcert² obejmuje następujące dokumenty:

lp	dokument	wydany / zredagowany
1	REDcert – Zakres zastosowania i podstawowe wytyczne systemu	Aktualna wersja uzupełniających zasad systemowych została opublikowana na stronie internetowej www.redcert.org .
2	Zasady systemowe REDcert ² dotyczące wytwarzania biomasy w zakresie produkcji żywności	
3	Zasady systemowe REDcert dotyczące sporządzenia bilansu masy	
4	Zasady systemowe REDcert dotyczące obliczania emisji gazów cieplarnianych	
5	Zasady systemowe REDcert dotyczące kontroli neutralnej	
6	REDcert – system sankcji	
7	Lista kontrolna dla kontroli zakładów produkcyjnych	
8	Lista kontrolna dotycząca kontroli jednostek łącznikowych, magazynów i dostawców.	

Załącznik 1**Wniosek o rejestrację jednostki certyfikującej w ramach systemu certyfikacji REDcert²**

(Jednostka certyfikująca przesyła wniosek drogą elektroniczną do REDcert. Odpowiedzialność za treść wniosku oraz za sprawdzenie zawartych w nim danych ponosi jednostka certyfikująca.

(1) Podstawowe dane organizacji	
☐ <i>patrz wniosek o rejestrację jednostki certyfikującej w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU</i>	
nazwa i forma prawna organizacji	
nazwisko osoby odpowiedzialnej (Osoba odpowiedzialna musi posiadać upoważnienie do skutecznego prawnie reprezentowania jednostki certyfikującej)	
nazwisko osoby do kontaktu z REDcert² (osoba do kontaktu z REDcert ² jest odpowiedzialna za komunikację z REDcert ² oraz za przekazywanie informacji w ramach systemu certyfikacji REDcert ² wewnątrz / na zewnątrz)	
adres (ulica, numer domu, skrytka pocztowa)	
kod pocztowy, miejscowość	
kraj	
adres pocztowy (jeżeli inny)	
kod pocztowy, miejscowość (jeżeli inny)	
kraj (jeżeli inny)	
numer telefonu	
numer faksu	
e-mail	
(2) Stan i zakres zatwierdzenia przez właściwy organ	
☐ <i>patrz wniosek o rejestrację jednostki certyfikującej w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU</i>	
Zatwierdzenie jednostki certyfikującej przez właściwy organ	☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem)
Właściwy numer rejestru to:	
Czy zatwierdzenie zostało ograniczone do określonych krajów związkowych lub państw?	☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem; w przypadku zakreślenia tak proszę wyjaśnić)

Czy zatwierdzenie ogranicza się do pojedynczych zakresów zastosowania?	☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem; w przypadku zakreślenia tak proszę wyjaśnić)
Czy zatwierdzenie ogranicza się do pojedynczych rodzajów biomasy?	☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem; w przypadku zakreślenia tak proszę wyjaśnić)
(3) System zarządzania jakością i dokumentacja jednostki certyfikującej	
☐ patrz wniosek o rejestrację jednostki certyfikującej w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU	
opis procedury certyfikacyjnej (przebieg schematyczny)	(dołączyć w formie załącznika)
opis procedury zmierzającej do wydania certyfikatu	(dołączyć w formie załącznika)
wykaz kontrolerów oraz osób w jednostkach certyfikujących, które podejmują decyzje w sprawie certyfikacji, łącznie z wnioskiem o dopuszczenie kontrolera (patrz właściwy załącznik)	(dołączyć w formie załącznika)
działania mające na celu przejrzystość i zapobieganie nadużyciom	(dołączyć w formie załącznika)
procedura przetwarzania zażaleń i roszczeń	(dołączyć w formie załącznika)
procedura anulowania certyfikatów i ponownego przywracania im mocy prawnej	(dołączyć w formie załącznika)

miejsce i data

nazwisko i podpis osoby odpowiedzialnej w jednostce łącznikowej

Załącznik 2

Wniosek o rejestrację kontrolera w ramach systemu certyfikacji REDcert²

Zatrudniona przez daną jednostkę certyfikującą osoba odpowiedzialna za kontakt z REDcert przesyła wniosek drogą elektroniczną do REDcert. Odpowiedzialność za treść wniosku oraz za sprawdzenie zawartych w nim danych ponosi jednostka certyfikująca.

1. Informacje ogólne na temat kontrolera				
nazwisko				
imię				
forma grzecznościowa/tytuł		☐ Pan ☐ Pani		
data urodzenia				
Zakres obowiązywania:				
☐ wytwarzanie biomasy (☐ zakłady produkcyjne cross compliance-/ ☐ zakłady produkcyjne NIE CC)				
☐ zbiórka biomasy (nabywca/zakład, grupa zakładów produkcyjnych)				
☐ konwersja biomasy (☐ olejarnia/ ☐ młyn zbożowy/ ☐ cukrownia/ ☐ słodownia/ ☐ inne)				
☐ sprzedaż biomasy				
2. Wykształcenie kontrolera				
☐ patrz wniosek o rejestrację kontrolera w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU				
rodzaj wykształcenia (po ukończeniu szkoły, narastająco)	czas trwania		kierunek	ukończenie (dyplom, świadectwo)
	od	do		
	od	do		
	od	do		
	od	do		
	od	do		
3. Doświadczenie zawodowe kontrolera				
☐ patrz wniosek o rejestrację kontrolera w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU				
przedsiębiorstwo	czas trwania (okres w latach)	branża / główny przedmiot działalności przedsiębiorstwa	pozycja w przedsiębiorstwie (ewentualnie z opisem zadań)	

4. Odpowiednie szkolenia kontrolera					
☐ patrz wniosek o rejestrację kontrolera w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU					
szkolenia i doświadczenie	kiedy (data doskonalenia / szkolenia / seminarium itp.)	uwagi (krótkie wyjaśnienia dotyczące doświadczenia)			
5. Doświadczenie kontrolera w praktyce (opis przeprowadzonych kontroli)					
☐ patrz wniosek o rejestrację kontrolera w ramach systemu certyfikacji REDcert-EU					
Wszelkie informacje będą przetwarzane z zapewnieniem poufności i będą wykorzystywane wyłącznie w celu sprawdzenia doświadczenia na stanowisku kontrolera. Kontroler musi udokumentować co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe oraz przeprowadzenie pięciu kontroli we właściwym zakresie obowiązywania kontroli.					
rodzaj kontroli (np. kontrole REDcert, ISO, GMP, QS, Bio)	data kontroli	czas trwania (dni)	nazwa kontrolowanego przedsiębiorstwa	zakres obowiązywania kontroli	pozycja (kontroler wiodący, towarzyszący, obserwator)
6. Potwierdzenie ze strony jednostki certyfikującej					
Jednostka certyfikująca potwierdza, że podane tutaj dane kontrolera zostały zweryfikowane.			☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem)		
Jednostka certyfikująca potwierdza, że posiada umowę z kontrolerem oraz że w biurze jednostki certyfikującej złożone zostały wszystkie dokumenty potwierdzające kompetencje kontrolera.			☐ tak / ☐ nie (właściwe zaznaczyć krzyżykiem)		
Uwagi: Wnioski o dopuszczenie kontrolerów przez REDcert ² prosimy składać wyłącznie na niniejszym formularzu. REDcert nie akceptuje innych formularzy.					

data:

data i podpis osoby odpowiedzialnej w jednostce certyfikującej:

Załącznik 3

Oświadczenie

przedsiębiorstwa rolnego _____

ulica _____ kraj _____

kod pocztowy, miejscowość _____ obszar NUTS2* _____

dotyczące zrównoważonej uprawy biomasy zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE lub rozporządzeń w sprawie zrównoważonego rozwoju (BioSt-NachV) oraz (Biokraft-NachV) oraz wymaganiami REDcert².

Odbiorca: _____

Biomasa pochodząca z moich upraw oraz dostarczana przeze mnie, którą szczegółowo opisano w punkcie 1, zebrana w roku _____, spełnia wymagania określone w Dyrektywie 2009/28/WE (lub w rozporządzeniach dotyczących zrównoważonego rozwoju) oraz ewentualnie wymagania REDcert². Dostępne są odpowiednie dowody: (właściwe zakreślić)

1.	☐ lub ☐	<p>Oświadczenie dotyczy wszelkich rodzajów upraw (np. rzepak, pszenica) pochodzących z mojego przedsiębiorstwa.</p> <p>Oświadczenie zostaje złożone w odniesieniu do następujących rodzajów upraw: _____ (proszę wymienić!)</p> <p>Powierzchnie do wykluczenia, oznaczenie działki (pkt. 2): _____</p>
2.	☐	<p>Biomasa pochodzi z gruntów uprawnych, które były takimi gruntami już przed 1 stycznia 2008 roku. Ponadto biomasa nie pochodzi z obszarów zasługujących na ochronę (art. 17 Dyrektywy 2009/28/WE lub §§ 4-6 rozporządzeń dotyczących zrównoważonego rozwoju), które zostały przekształcone w grunty uprawne po 1 stycznia 2008 roku. Jeżeli po 01 stycznia 2008 roku dokonano dopuszczalnych zmian w zakresie uprawy ziemi, to w punkcie 1 jednoznacznie wykluczono odpowiednie powierzchnie lub w ramach własnego obliczania gazów cieplarnianych uwzględniono towarzyszące im emisje (w takim przypadku nie ma możliwości korzystania z wartości standardowych.)</p>
3.	☐	<p>Biomasa pochodzi z obszarów znajdujących się na terenach objętych ochroną, (wyłącznie rezerwy przyrody – bez rezerwatów wodnych), na których zezwala się na działalność związaną z uprawą ziemi. Przestrzegane są polecenia dotyczących obszarów chronionych.</p>
4.	☐ ☐ ☐	<p>Jako beneficjent płatności bezpośrednich podlegam zasadom wzajemnej zgodności „cross-compliance”. Tym samym biomasa spełnia wymagania dotyczące zagospodarowania terenów rolniczych (art. 17 Dyrektywy 2009/28/WE lub §§ 7 i 51 rozporządzeń w sprawie zrównoważonego rozwoju.)</p> <p>W ubiegłym roku kalendarzowym uczestniczyłem w procedurze płatności bezpośrednich z Unii Europejskiej. Posiadam decyzję w sprawie przyznania płatności.</p> <p>W obecnym roku kalendarzowym złożę wniosek o przyznanie płatności.</p>
5.	☐ lub ☐	<p>Dokumentację miejsca uprawy biomasy (potwierdzenie za pomocą ciągu poligonowego stosownie do § 26 rozporządzeń w sprawie zrównoważonego rozwoju lub porównywalnej dokumentacji gruntu – zwartych terenów rolnych, działek gruntowych lub pól w płodozmianie)</p> <p>posiadam u siebie i mogę w każdej chwili udostępnić do wglądu</p> <p>posiada nabywca pierwotny dostarczonej przeze mnie biomasy.</p>
6.	☐	<p>W celu obliczenia bilansu gazów cieplarnianych należy zastosować – jeżeli jest to możliwe - wartość standardową (art. 17/19 Dyrektywy 2009/28/WE lub § 8 i załącznik 2 do rozporządzeń w sprawie zrównoważonego rozwoju), lub zatwierdzoną przez właściwe organy wartość szacunkową lub wartość NUTS2.</p>
7.	REDcert² ☐	<p>W odniesieniu do uprawy zrównoważonej biomasy możliwe jest przedłożenie dowodów zgodnych z wymaganiami systemu REDcert².</p>

Wskazówka: Wraz z niniejszym oświadczeniem producent rolny przyjmuje do wiadomości, że audytorzy akredytowanych jednostek certyfikujących mogą sprawdzić przestrzeganie wymagań określonych w Dyrektywie 2009/28/WE lub w rozporządzeniach w sprawie zrównoważonego rozwoju oraz wymagań systemu REDcert². Należy zaznaczyć, że audytorzy jednostek certyfikujących mogą wykonywać swoje czynności w towarzystwie kontrolerów Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia (BLE), którzy obserwują pracę audytorów.

miejscowość, data

podpis

Sporządzono: 31.01.2016

wersja RC² 02

strona 33 z 33

Obowiązuje od 01.02.2016

© REDcert